

मराठी दैनिक

मराठी एकीकरण

बातमीपत्र

मराठी मायबोलीचा अभिमान जोपासणारे एकमेव पत्र

○संपादक : डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक

○उप संपादिका : .सौ. प्रीती दिपक नाईक ○कार्यकारी संपादक : श्री. विनोद दशरथ मेढे

● वर्ष -०५ ● अंक-२०५ ● मुंबई, गुरुवार, २६ फेब्रुवारी २०२६ ● पृष्ठ-८ ● मूल्य-५ रु.

MARATHI EKIKARAN BATMIPATRA

राज्यात मातृत्वाची परीक्षा!

कोणी ४ दिवसांच्या बाळाला घेऊन दिली परीक्षा तर कोणी आईचं पार्थिव घरी ठेवून सोडवला पेपर

■ बातमी / लेख, प्रीती दिपक नाईक

सध्या बारावीची परीक्षा सुरू आहे. याच परीक्षेला एक नवमाता आपल्या तान्ह्या बाळाला घेऊन आली. काहीही झाल तरी परीक्षा चुकवायची नाही, अशी तिची जिद्द. तर दुसरीकडे आपली जन्मदात्री सोडून गेली. तिचं पार्थिव घरी असतानाही तिचं स्वप्न पूर्ण करण्यासाठी बारावीच्या पेपरला गेलेली शालिनी या दोन्ही मुलींना नव्या पिढीला नवा संदेश दिलाय. बाळाला जन्म दिल्यानंतर घालून त्याला जोजवणारी आई १२ वीच्या परीक्षेला आली होती. हे पाहून साऱ्यांचा आश्चर्य वाटलं. नांदेडमधल्या बसवेश्वर महाविद्यालयात शिक्षण घेणाऱ्या शीतल चित्रे प्रसुतीनंतर अवघ्या चार दिवसात शरीराची साथ नसताना बारावीचे पेपर लिहितेय.

केवळ प्रबळ इच्छाशक्तीच्या जोरावर ही नवमाता बारावीची परीक्षा घ्यायला परीक्षा केंद्रावर पोहोचली. काहीही झाल तरी शिक्षण थांबणार नाही, असा संदेश तिने असंख्य मुलींना दिलाय. बाळाला जन्म दिल्यानंतर शारीरिक परिस्थिती पाहता, नवमातेनं किमान सात दिवस तरी घराबाहेर पडू नये, असं डॉक्टर सांगतात.

पण शिक्षणाची तळमळ, प्रबळ जिद्द आणि परिस्थितीवर मात करण्याची ताकद असेल तर कोणतीही स्वप्न अपूर्ण राहत नाही, असा संदेश ती देतेय. यात तिच्या पती आणि सासरच्या कुटुंबीयांनी तिला भक्कम साथ दिली.

४ दिवसांच्या बाळाला घेऊन परीक्षा

१८ वर्ष पूर्ण होताच आई वडिलांनी लवकर लग्न लावून दिलं. पण शिक्षणात खंड नको म्हणून २० वर्षांच्या शीतलनं १२ वी करण्याचा निर्णय घेतला. त्यात ती

गरोदर राहिली. ६ फेब्रुवारीला शीतलची प्रसुती झाली. १० फेब्रुवारीपासून बारावीची परीक्षा सुरू होणार होती. पण या अवस्थेतही परीक्षा देण्यावर शौतल ठाम राहिली. अवघ्या चार दिवसांच्या बाळाला सोबत घेऊन ती परीक्षा केंद्रावर आली. परीक्षा केंद्रावर उपस्थित शिक्षक आणि कर्मचा-यांनीही त्यांच्या जिद्दीचं कौतुक केलं. तिच्यासाठी खास मातृत्वेह कक्ष निर्माण केला.

आईचा परीक्षेच्या दिवशी मृत्यू

दुसरी एक घटना गोंदियाच्या गोरगाव तालुक्यातल्या तुमखेडमधली आहे. गेल्या काही दिवसांपासून आजारी असलेल्या शालिनीच्या आईचा परीक्षेच्या दिवशी मृत्यू झाला. मायेचा आधार गेला. पण त्या कोलमडलेल्या परिस्थितीतही आईचं स्वप्न पूर्ण करण्यासाठी शालिनीनं परीक्षा दिली. त्यानंतर साश्रू नयनांनी आईला निरोप दिला. प्रसुतीनंतर चार दिवसांनी तान्ह्याला घेऊन परीक्षा देणारी शीतल असे किंवा आईचं पार्थिव घरात असताना बारावीचा पेपर घ्यायला गेलेली शालिनी असेल. या दोघीही खूप काही शिकवून जातायत. दोन्ही घटनांमध्ये आईचं प्रेम आणि शिक्षणाचा भ्र्सास दिसतोय.

मुंबई महापालिकेवर कर्जाचे ओझे!

ताब्बल २.४४ लाख कोटींचा आर्थिक बोजा, आर्थिक ताण वाढला

■ मुंबई प्रतिनिधी,

मुंबई महानगरपालिकेने २०२६-२७ साठी ८०९५२ कोटी रुपयांचा अर्थसंकल्प सादर केला असला तरी विविध पायाभूत प्रकल्पांमुळे पालिकेवरील आर्थिक दायित्व मोठ्या प्रमाणात वाढले आहे. सागरी किनारा मागाचा उपनगरीय टप्पा, जलबोगदे, गोरगावझुलुंड, जोडरस्ता, रस्त्यांचे कॉक्रीटकरण तसेच पुलांच्या उभारणी आणि दुरुस्तीमुळे पालिकेची एकूण देणी आता २.४४ लाख कोटी रुपयांवर पोहोचली आहेत. या प्रकल्पांसाठी आगामी आर्थिक वर्षात ४१ हजार कोटी रुपयांची तरतूद करण्यात आली आहे. मात्र जानेवारी २०२६ अखेर पालिकेच्या मुदतठेवी सुमारे ८१

हजार कोटी रुपयांपर्यंत असून प्रकल्पांची देणी या रकमेच्या तिप्पट असल्याने आर्थिक ताण वाढत असल्याचे दिसून येत आहे.

गेल्या काही वर्षांत प्रकल्प खर्च सातत्याने वाढला आहे. २०२३-२४ मध्ये ही देणी १.९०

लाख कोटी रुपये होती, ती २०२४-२५ मध्ये २.३२ लाख कोटींवर गेली आणि आता २.४४ लाख कोटींचा टप्पा ओलांडला आहे. यंदाच्या अर्थसंकल्पात भांडवली कामांसाठी ४८१६४ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यात आली आहे. पालिकेचे उत्पन्न अपेक्षेइतक्या वेगाने वाढत नसल्याने खर्च भागवण्यासाठी मुदतठेवी आणि राखीव निधीचा वापर केला जात आहे. तसेच चालू वर्षात १३७६५ कोटी रुपयांचे अंतर्गत कर्ज घेण्याचीही योजना आहे. देशातील सर्वांत श्रीमंत महानगरपालिका म्हणून ओळख असलेल्या मुंबई महापालिकेवर वाढत्या प्रकल्प खर्चांमुळे आर्थिक ताण वाढत असल्याचे या अर्थसंकल्पातून स्पष्ट झाले आहे.

राज्यात वर्षभरात ४८,२७८ महिला बेपत्ता विधानसभेत लेखी उत्तराद्वारे सरकारकडून माहिती सादर

■ मुंबई प्रतिनिधी,

राज्यभरात महिला बेपत्ता होण्याच्या घटनांमध्ये वर्षभरात वाढ झाली आहे. विधानसभेच्या तारांकित प्रश्नाच्या लेखी उत्तरातील माहितीनुसार, राज्यात २०२५मध्ये एकूण ४८ हजार २७८ महिला बेपत्ता झाल्याची नोंद करण्यात आली आहे. २०२४ मध्ये ही संख्या ४५ हजार ६६२ होती. एकूण बेपत्ता महिलांपैकी २०२४मध्ये ३० हजार ८७७ आणि २०२५ मध्ये ३६ हजार ५८१ महिला सापडल्याची नोंद आहे. राज्यात विशेषतः मुंबई, नवी मुंबई, रायगड, नागपूर आणि छत्रपती संभाजीनगर शहरातील अल्पवयीन मुली बेपत्ता झाल्याबाबत आमदार मंगेश कुडाळकर, प्रशांत जाधव, मनिषा चौधरी यांच्यासह अनेक आमदारांनी यासंदर्भात तारांकित प्रश्न उपस्थित केला होता. त्या प्रश्नाच्या लेखी उत्तरात वरील माहिती देण्यात आली आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी यासंदर्भातील लेखी उत्तर दिले आहे. या उत्तरानुसार, राज्यातील मुंबई शहर, नवी मुंबई, रायगड, नागपूर शहर आणि छत्रपती संभाजीनगर या पाच जिल्ह्यांत २०२४-२०२५ या कालावधीत एकूण ४ हजार ९८९ बालके हरविल्याची

नोंद करण्यात आली होती. त्यापैकी ४ हजार ८९३ बालके सापडल्याची माहिती या उत्तरातून देण्यात आली आहे. या दोन वर्षांत १४ ते १८ वयोगटातील हरवलेल्या मुला-मुलींपैकी ९६ टक्क्यांपेक्षा जास्त मुले व मुली सापडल्याचे यावेळी जाहीर करण्यात आले.

'ऑपरेशन मुस्कान'

बेपत्ता व शोषित मुलांचा शोध घेऊन त्यांना पालकांच्या स्वाधीन करण्यासाठी राज्यात २०१५ ते डिसेंबर २०२४ अखेरपर्यंत एकूण १३ 'ऑपरेशन मुस्कान' राबविण्यात आली. तर यंदाच्या वर्षात ऑपरेशन मुस्कान सुरू असल्याचे यावेळी लेखी उत्तरात स्पष्ट करण्यात आले. विशेष म्हणजे, राज्यात नवजात बालक विक्रीबाबत मुंबई, ठाणे, पुणे, पंजरी चिंचवड अशा एकूण पाच ठिकाणी ५ गुन्हे दाखल करण्यात आले आहे.

सातात्यात संतापाची लाट... गावगुंड आरोपी अजूनही फरार असल्याने सैनिकांचा आक्रोष मोर्चा

■ सातारा प्रतिनिधी,

शूरवीरांची भूमी आणि सैनिकांचा जिल्हा म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या सातारा जिल्ह्यात सध्या संतापाची लाट उसळली आहे. खटाव तालुक्यातील चितळी येथील माजी सैनिक रणजीत निकम यांची काही समाजकंटकांनी धारदार शस्त्राने निर्घृण हत्या केल्याच्या घटनेने संपूर्ण जिल्हा हादरला आहे. या अमानवीय कृत्याचा निषेध करण्यासाठी आणि मृत सैनिकाला न्याय मिळवून देण्यासाठी आज जिल्हातील हजारो आजी-माजी सैनिकांनी एकवटून सातारा जिल्हाधिकारी कार्यालयावर भव्य 'निषेध मोर्चा' काढला. या मोर्चांमुळे सातारा शहरात कमालीचे तणावपूर्ण वातावरण निर्माण झाले असून, प्रशासनाकडून चोख पोलीस बंदोबस्त तैनात करण्यात आला आहे. 'भारत माता की जय' आणि 'रणजीत निकम यांना न्याय मिळालाच पाहिजे' अशा घोषणांनी जिल्हाधिकारी कार्यालय परिसर दणाणून गेला होता.

या आंदोलनाची पार्श्वभूमी अत्यंत विदारक आणि संतापजनक आहे. खटाव तालुक्यातील चितळी गावातील माजी सैनिक रणजीत निकम यांची गावातीलच काही गुंडांनी पूर्ववैमनस्यातून हत्या केल्याचा आरोप मृताच्या नातेवाईकांनी आणि माजी सैनिक संघटनेने केला आहे. देशात कायदा राखण करून सुखरूप घरी परतलेल्या

सैनिकावर आपल्याच मायभूमीत अशा प्रकारे प्राणघातक हल्ला होणे, ही बाब जिल्हासाठी भूषणावह नसल्याची भावना आंदोलकांनी व्यक्त केली. या हल्ल्यातील मुख्य सूत्रधार आणि फरार आरोपींना अद्याप अटक न झाल्याने सैनिकांच्या मनात प्रशासनापती तीव्र असंतोष पाहायला मिळाला. ही हत्या केवळ एका व्यक्तीची नसून ती खाकी वर्दीवर आणि सैनिकी सन्मानावर झालेला हल्ला असल्याचे सैनिकांनी यावेळी बोलून दाखवले.

आज सकाळी सातारा शहरात दाखल झालेल्या या मोर्चात जिल्हातील विविध तालुक्यांतून माजी सैनिक मोठ्या संख्येने सहभागी झाले होते. विशेष म्हणजे, अनेक माजी सैनिक आपली रेजिमेंट कॅप, शौर्य पदक (मेडल) आणि सैनिकी पोशाख परिधान करून या आंदोलनात

सामील झाले होते, ज्यामुळे या मोर्चाला एक वेगळेच गांभीर्य प्राप्त झाले होते. कडक ऊन असूनही आपल्या सहकाऱ्याला न्याय मिळावा यासाठी वयोवृद्ध माजी सैनिकही रस्त्यावर उतरले होते. आंदोलकांचा वाढता ओघ लक्षात घेता, जिल्हा पोलीस प्रशासनाने जिल्हाधिकारी कार्यालय परिसरात बॅरिकेड्स लावून सुरक्षा व्यवस्था कायदा केली होती. शिस्तबद्ध पण तितक्याच आक्रमक पवित्र्यात निघालेल्या या मोर्चांमुळे सातात्यातील वाहतूक व्यवस्थेवरही परिणाम झाला होता.

आंदोलक माजी सैनिकांच्या शिष्टमंडळाने जिल्हाधिकारी आणि जिल्हा पोलीस प्रमुखांची भेट घेऊन त्यांना मागण्यांचे निवेदन सादर केले. या प्रकरणातील फरार आरोपींना तात्काळ अटक करावी, खटला जलदगती न्यायालयात चालवून गुन्हेगारांना फाशीची शिक्षा द्यावी आणि पीडित निकम कुटुंबाला शासनाकडून तातडीने आर्थिक मदत व संरक्षण मिळावे, अशा प्रमुख मागण्या या निवेदनात करण्यात आल्या आहेत. प्रशासनाकडून ठोस आश्वासन मिळेपर्यंत मागे न हटण्याचा पवित्र आंदोलकांनी घेतला होता. आता या प्रकरणात पोलीस प्रशासन कोणती पावले उचलते आणि आरोपींच्या मुसक्या कधी आवळल्या जातात, याकडे संपूर्ण सातारा जिल्ह्याचे लक्ष लागून राहिले आहे.

राज्य सरकारी कर्मचाऱ्यांना होळीची भेट महागाई भत्यात एवढी वाढ

■ मुंबई प्रतिनिधी,

मुख्यमंत्री तथा वित्त मंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी राज्यातील लाखो राज्य सरकारी कर्मचाऱ्यांसाठी दिलासादायक ठरणारा असा हा निर्णय घेतला आहे. राज्य सरकारी आणि इतर पात्र सरकारी कर्मचाऱ्यांच्या महागाई भत्यात ३ टक्के वाढ करण्याचा निर्णय घेऊन सरकारने कर्मचाऱ्यांना होळीची भेट दिली आहे. वित्त आणि नियोजन राज्यमंत्री आशिष जयसवाल यांनी बुधवारी (२५ फेब्रुवारी) विधान परिषदेत महागाई भत्यात वाढ करण्याच्या निर्णयाची माहिती निवेदनाद्वारे दिली.

कर्मचाऱ्यांच्या महागाई भत्यात ३ टक्क्यांनी वाढ करण्यासंदर्भात माहिती दिली. महागाई भात्यातील ही वाढ जुलै २०२५ पासून लागू करण्यात येणार असून जुलै २०२५ ते ऑक्टोबर २०२५ या कालावधीतील थकबाकीची रक्कम गुढीपाढव्याच्या निमित्ताने मार्च २०२६ मध्ये देण्यात येईल. तर नोव्हेंबर २०२५ ते जानेवारी २०२६ या कालावधीतील थकबाकीसंदर्भात आदेश स्वतंत्रपणे निर्गमित करण्यात येणार असल्याचे त्यांनी सांगितले.

गर्लफ्रेंडला भेटण्यापूर्वी मोठा हात मारायला गेले... अधिकाऱ्याच्या घरावर डल्ला मारला, पण पोलिसांनी गोळ्या झाडल्या!

■ मुंबई प्रतिनिधी,

उत्तर प्रदेशातील हरदोई जिल्ह्यातून एक धक्कादायक आणि तितकीच फिल्मी घटना समोर आली आहे. आपल्या प्रेयसीला भेटण्यासाठी आलेल्या दोन सराईत गुन्हेगारांना पोलिसांनी एका थराक चकमकीनंतर बेड्या ठोकल्या आहेत. कमरुद्दीन आणि धीरेंद्र सिंह ऊर्फ धीरज अशी या दोघांची नावे असून, त्यांच्या अटकेने एका मोठ्या घरफोडीच्या गुन्हाचा उलगडा झाला आहे. विशेष म्हणजे, हे दोघेही आपल्या प्रेयसींना भेटण्यासाठी हरदोईमध्ये आले होते, मात्र ही भेट होण्यापूर्वीच त्यांनी एका शासकीय अधिकाऱ्याच्या घरावर डल्ला मारला. या कृत्यानंतर पसार होण्याच्या तयारीत असतानाच पोलिसांनी त्यांना घेरले, ज्यामध्ये झालेल्या गोळीबारात दोन्ही आरोपी जखमी झाले असून त्यांच्यावर सध्या रुग्णालयात उपचार सुरू आहेत.

या संपूर्ण प्रकरणाची पार्श्वभूमी प्रेमाच्या ट्रायअँगलमधून सुरू होऊन गुन्हेगारीच्या वळणावर संपली आहे. अटक करण्यात आलेला कमरुद्दीन हा बिहारचा रहिवासी आहे, तर धीरेंद्र सिंह हा हमीरपूरचा आहे. या दोघांच्याही प्रेयसी हरदोई जिल्ह्यातील असून त्या नोएडामध्ये नोकरी करत होत्या. तिथेच त्यांची ओळख या गुन्हेगारांशी झाली होती. व्हॅलेंटायन डेचे औचित्य साधून आपल्या प्रेयसींना भेटण्यासाठी हे

झाडल्या, ज्यामध्ये कमरुद्दीन आणि धीरेंद्र यांच्या पायला गोळ्या लागल्या आणि ते रस्त्यावर कोसळले. पोलिसांनी घटनास्थळावरून दोन गावठी कट्टे, काडतूस, चोरीला गेलेले दागिने, लॅपटॉप, मोबाईल आणि गुन्हात वापरलेली दुचाकी जप्त केली आहे. या चकमकीनंतर परिसरात पोलिसांचा मोठा बंदोबस्त तैनात करण्यात आला असून, या कारवाईमुळे स्थानिक गुन्हेगारांचे धाबे दणाणले आहेत.

तपासादरम्यान या दोन्ही गुन्हेगारांचा गुन्हेगारी इतिहास अत्यंत भयानक असल्याचे समोर आले आहे. धीरेंद्र सिंह यापूर्वी २०२१ मध्ये आग्रा येथे झालेल्या एका चकमकीत जखमी झाला होता, त्याच्यावर व्यापाऱ्याची कार लुटल्याचा आणि जीवघेणा हल्ला केल्याचा आरोप आहे. या दोघांवरही नोएडा, आग्रा आणि इतर जिल्ह्यांमध्ये लुटमार, दरोडा आणि आमर्स अंकेचे डझनभर गुन्हे दाखल आहेत. एएसपी सुबोध गौतम आणि सीओ अंकित मिश्रा यांनी दिलेल्या माहितीनुसार, हे गुन्हेगार केवळ चोरी करण्यासाठीच शहरात आले होते की त्यांच्यामागे आणखी मोठे नेटवर्क आहे, याचा सखोल तपास सुरू आहे. प्रेमाच्या भेटीसाठी आलेले हे गुन्हेगार आता तुरुंगाची हवा खात असून, पोलिसांनी त्यांच्या टोळीतील इतर सदस्यांचा शोध घेण्यास सुरुवात केली आहे.

पोलीस कर्मचाऱ्याची अंबाझरी तलावात उडी मारून आत्महत्या! मुलांच्या कस्टडीवरून वाद झाल्याने टोकाच पाऊल

■ नागपूर प्रतिनिधी,

नागपुरात कौटुंबिक वादाला कंटाळून एका पोलीस कर्मचाऱ्याने आत्महत्या केल्याची धक्कादायक घटना समोर आली आहे. शहराच्या प्रतापनगर पोलीस ठाण्यात कार्यरत असलेल्या एका हेड कॉन्स्टेबलने मंगळवारी (२४ फेब्रुवारी) रात्री अंबाझरी तलावात उडी मारून आपलं आयुष्य संपवलं.

शिलरन बेलेकर (४५ वर्षे) अशी मृत पोलीस कर्मचाऱ्याची ओळख समोर आली असून ते वाघदरी-इसासनी परिसरातील रहिवासी होते. पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, मंगळवारी सकाळच्या सुमारास काही तरुण अंबाझरी तलावात पोहोण्यासाठी आले होते आणि त्यावेळी त्यांनी पाण्यात एक मृतदेह तरंगताना दिसला. त्यानंतर, त्या तरुणांनी तातडीने अंबाझरी पोलिसांना याची माहिती दिली.

संबंधित घटनेची माहिती मिळताच, पोलीस घटनास्थळी पोहोचले आणि त्यांनी मृतदेह तलावातून बाहेर काढला. पोलिसांनी तपास सुरू असता त्यांना मृतदेहाजवळ ओळखपत्र सापडलं आणि त्या आधारे

त्यांची ओळख पटवण्यात आली. त्यानंतर, पोलीस कर्मचाऱ्याचा मृतदेह पोस्टमॉर्टमसाठी मेडिकल रुग्णालयात पाठवण्यात आला. मृत शिलरन बेलेकर यांची काही महिन्यांपूर्वी हिंगणोली पोलीस ठाण्यातून प्रतापनगर पोलीस स्टेशनमध्ये बदली झाली होती.

पत्नीसोबतच्या वादामुळे मानसिक तणाव...

वृत्तानुसार, मागील दोन वर्षांपासून शिलरन यांचे त्यांच्या पत्नीसोबत सतत वाद सुरू होते. याच कौटुंबिक वादामुळे त्यांची पत्नी आपल्या माहेरी राहत होती आणि शिलरन त्यांच्या दोन मुलांसह इसासनी येथील त्यांच्या घरी राहत होते. गेल्या काही दिवसांपासून त्यांच्या पत्नीने आपल्या मुलांचा ताबा मागितल्यामुळे ते मानसिक तणावात होते. १९ फेब्रुवारीपासून शिलरन त्यांच्या ड्युटीवरून गैरहजर होते आणि त्यानंतर ते घरी न परतल्याने त्यांच्या मिळताच, पोलीस घटनास्थळी पोहोचले आणि त्यांनी मृतदेह तलावातून बाहेर काढला. पोलिसांनी तपास सुरू असता त्यांना मृतदेहाजवळ ओळखपत्र सापडलं आणि त्या आधारे

संपादकीय

दिपक मोरेश्वर नाईक

या नक्षलवादाची मुळे उखडा!

देहलीतील जवाहरलाल नेहरू विद्यापिठात अर्थात जे.एन्.यू.मध्ये २२ फेब्रुवारीच्या मध्यरात्री साम्यवादी गटाच्या १०० ते १५० विद्यार्थ्यांनी अखिल भारतीय विद्यार्थी परिषद (अभाविप) गटाच्या विद्यार्थ्यांवर प्राणघातक आणि हिंसक आक्रमण केले. त्यात २ विद्यार्थी गंभीर घायाळ झाले. साम्यवादी विद्यार्थी येथे नेहमीप्रमाणेच आंदोलन (किं दहशत निर्माण?) करत होते आणि त्या वेळीच त्यांनी विद्यापिठाच्या परिसरात ही दंगल करून हिंदुत्वनिष्ठ विद्यार्थ्यांना लक्ष्य केले. जे.एन्.यू.च्या कुलगुरू डॉ. शांतीश्री धुलीपुडी पंडित यांनी दलित विद्यार्थ्यांविषयी अविमानकारक वक्तव्य केल्याचा कांगावा करून हे विद्यार्थी आंदोलन करत होते आणि याच शहरी नक्षलवाद्यांनी हिंदुत्वनिष्ठ विद्यार्थ्यांवर हे आक्रमण केले. आता पत्रकारिता, समाजमाध्यमे, तसेच लेखक, शिक्षक, विद्यार्थी, समाजसेवक, अभिनेते आदी सर्व स्तरांवर लपून राहिलेल्या शहरी नक्षलवाद्यांना शोषून त्यांचा बीमोड करण्याचे सरकारी मनावर घेतले पाहिजे; कारण जोपर्यंत शहरी नक्षलवाद संपत नाही, तोपर्यंत नक्षलवादाचा पूर्ण बीमोड होणे केवळ अशक्य आहे. केद्रशासनाने जंगली नक्षलवाद संपण्याचे मनावर घेतले आणि करून दाखवले, आता त्याचा उत्तरार्ध हिंदू आणि भारतीय नागरिक यांना पहायचा आहे. नोव्हेंबर २०२२ मध्ये अशाच प्रकारे जे.एन्.यू.मधील साम्यवादी विद्यार्थ्यांनी दंगल करून हिंदुत्वनिष्ठ विद्यार्थ्यांना मारण्यासाठी हॉकीच्या आणि अन्य काट्या आणल्या होत्या. त्या वेळी दंगल करण्यासाठी बाहेरील माणसे विद्यापिठात घुसल्याचे उघडकीस आले होते. आताच्या प्रसंगातही तीच शक्यता दाट आहे. संच किंवा भाजप यांच्या धोरणानुसार त्यांनी साम्यवाद्यांचा अड्डा असलेल्या जे.एन्.यू. विद्यापिठात साम्यवाद्यांची दादागिरी न्यून करण्यासाठी हिंदुत्वनिष्ठ किंवा राष्ट्रवादी विचारांची त्यांची अभाविप ही संघटना चांगल्या प्रकारे सक्रीय केली. त्यामुळे तेथील राष्ट्रद्रोही कुकृत्ये निदान बाहेर तरी येऊ लागली. तेथे राष्ट्रवादी विचारांचे शिक्षकही नेमण्याचा प्रयत्न झाला; परंतु तेथील शहरी नक्षलवाद्यांचे प्रतिनिधित्व करण्यास साम्यवादी विद्यार्थ्यांचा राष्ट्र आणि धर्म द्वेष काही न्यून झालेला नाही; कारण त्यांचे स्रोत वेगळे आहेत. यात साम्यवादी विद्यार्थ्यांना अतीकठोर शिक्षण झाले नाही, तर हिंदुत्वनिष्ठ विद्यार्थ्यांचे कायमचे खच्चीकरण होऊ शकते. अशा साम्यवाद्यांच्या 'अड्ड्या'मधील नक्षलवादी हिंसाचार पूर्णपणे मोडून काढणे, हे विद्यापिठा प्रशासनाने शिक्षण विभागाचेही दायित्व रहाते. एकेकाळी लपूनछपून आतंकवाद किंवा नक्षलवाद यांचे समर्थन करणारे येथील साम्यवादी विद्यार्थी आता अतिशय उग्रपणे जंगली नक्षलवाद्यांचा पुस्करा करत आंदोलन करतात, हे अधिक चिंताजनक आहे. 'हा केवळ वैचारिक मतभेद आहे', असे गोंडसपणे माध्यमांनी म्हणणे, ही माध्यमांचीही दिवाळखोरी आहे. हा राष्ट्रविरोध आहे; किंबहुना राष्ट्रद्रोह आहे. हिडमा नावाच्या कुख्यात नक्षलवाद्याला गेल्या वर्षी नोव्हेंबर मासत सुरक्षा यंत्रणांनी ठार केल्यावर 'प्रत्येक घरातून हिडमा निघेल', अशा घोषणा देत देहलीचे रस्ते अडवले गेले. या विद्यार्थ्यांचे अभिव्यक्तीसत्वात राष्ट्रविघातक ठरत आहे, याची जाणीव त्यांच्या पालकांनीही त्यांना करून देणे आवश्यक आहे. अर्थात अशा प्रकारची मुले इतकी स्विकेंद्रित झालेली आहेत की, जी कुणांलाच जुमानत नाहीत. वर्ष २०२३ मध्ये प्रक्षोभक भाषणे, उद्घोष, आंदोलने करणाऱ्यांना दंडापासून आणि विद्यापिठातून हकालपट्टी करण्यापर्यंत नियम केले आहेत. तरीही त्यांचा धाक विद्यार्थ्यांना नाही. आतापर्यंत काही विद्यार्थ्यांवर दंडआकारणी आदी कार्यवाही होत आहे; मात्र तरीही त्यांचा काही परिणाम झालेला नाही. याचाच अर्थ 'काही विद्यार्थ्यांचा उद्देश केवळ शिक्षण नव्हे, तर वर्षानुवर्षे या विद्यापिठात राहून हिंदुविरोधी वातावरण अबाधित ठेवणे हा आहे', असेच वाटते. त्यामुळे आतातरी या विद्यार्थ्यांवर काय कारवाई होणार? हे पुढे आले पाहिजे. शिक्षण घेण्याच्या टिकाणी राष्ट्रद्रोही कारवायांची पाळेमुळे रुजली आहेत आणि आतापर्यंत ती मूळपासून न उखडली गेल्यामुळे विद्यार्थी-पत्रकारिता-माध्यमे-लेखन-कार्यकर्ते-ते थेट जंगली नक्षलवादी, अशी त्यांची साखळी (एक प्रकारची 'इकोसिस्टम') आहे. नेमके कुठले प्रवाह त्यांना तरुणवयात चुकीच्या दिशेने प्रभावित करून देशविरोधी बनवत आहेत आणि त्यांचे तारुण्यच नव्हे, तर पूर्ण जीवन व्यर्थ करत आहेत, ते वैचारिक प्रवाह रोखले गेले पाहिजेत. जसे जंगली नक्षलवाद्यांचे आर्थिक स्रोत रोखले गेले, तसे या विद्यार्थ्यांना ह्यमार्गदर्शन करणाऱ्यांचे आर्थिक स्रोत रोखले गेले पाहिजेत. सरकारने पंतप्रधानांच्या हत्येच्या कटाचा संशय असणाऱ्या शहरी नक्षलवाद्यांना कारागृहातून मुक्त केले. हेच या विद्यार्थ्यांचे आदर्श असू शकतात. वर्ष २०२१ मध्ये झालेली 'हिडमेंटलिंग हिंदुत्व' (हिंदुत्वाचा ध्वंस) यांसारखी आंतरराष्ट्रीय ऑनलाईन परिषद हे त्यांचे वैचारिक स्रोत असू शकतात. या परिषदेची सहप्रारोपक अमेरिकेतील ५० हून अधिक विद्यापिठे होती. 'हिंदुत्व विचारसरणी दलितांवरील अत्याचाराला प्रोत्साहन देणारी आहे', हे दाखवण्यासाठी ही परिषद होती. जे.एन्.यू. विद्यापिठातील आताच्या दंगलीचे मूळ कारण कुलगुरूंचे दलितविरोधी वक्तव्य असल्याचे ठरवून त्याला विरोध करणे, हेच आहे. हे विलक्षण साम्य दंगलीचे वैचारिक स्रोत कुठपर्यंत जातात, हे उघड करते. 'सर्व डोळे गाझावर' यांसारखी आंतरराष्ट्रीय 'टून्कट' किंवा सोनम वांगचुक यांच्यासारख्यांची आंदोलने, ही या विद्यार्थ्यांचे प्रेरणास्थान असतात. मागील वर्षी ऑक्टोबर महिन्यातही अमेरिकेत हिंदुविरोधी कार्यशाळा आयोजित करण्यात आली होती. त्यात प्रामुख्याने 'हिंदुत्व ही नाझीवादी, अल्पसंख्यांकविरोधी, नागरी हक्कांची पायमल्ली करणारी विचारसरणी', असे पसरवले गेले. या आर्थिक महासत्तेच्या स्रोताकडून येणारी विचारसरणी नाही म्हटले, तरी सर्व जगावर प्रभाव टाकते. विद्यार्थ्यांच्या डोळ्यांत अगनीशामक पावडर फेकणे, यांसारख्या भयानक कृती करण्याची मनोवृत्ती ही महाविद्यालयीन शिक्षण घेणाऱ्या सामान्य विद्यार्थ्यांची नसते, तर द्वेषाने भरलेल्या विचारसरणीतून आलेल्या जिहाद्यांची असते. समता, राज्यघटना आदी गोष्टी अशा दंगलीतील कुठल्या वैचारिकतेची साम्य दाखवतात? कुठले अभिव्यक्तीस्वातंत्र्य आणि कुठल्या लोकशाहीच्या नियमात बसतात? याची उत्तरे आंदोलनकर्त्या विद्यार्थ्यांना प्रसिद्धीमाध्यमे अन् सरकार विचारणार का? त्यांनी ते विचारली पाहिजेत. साम्यवाद्यांनी आतापर्यंत अनेक हत्याकांडे केल्याचा इतिहास आहे. त्यांची 'सी' ओढत हे विद्यार्थी चुकीच्या पार्यट्यावरून जात आहेत. 'या हिंदुत्वहूल देशात कडक कायदा आणि सुव्यवस्था आहे', याचीही जाणीव करून दिली पाहिजे; अन्यथा विद्यापिठाच्या माध्यमातून फोफावलेला शहरी नक्षलवाद कधी शमणारच नाही!

इतिहासात न अडकता भविष्याकडे लक्ष घायला हवे

मैं ये करना चाहता हूँ ओ करना चाहता हूँ, लेकीन तकदीर साथ नही देती, मैं ताजमहाल बनाना चाहता हूँ लेकीन मुमताज नही मिलती। हा खूप प्रसिद्ध शेर आहे. जीवनात माणसाला खूप काही करावेचे वाटत असते, विशेषतः उमेदीच्या दिवसात तर काय करू आणि काय नको, अशी अकस्मात होते, पण हे सगळे करत असताना माणसाला नशिवाची साथ मिळवी लागते. ती जर का मिळाली नाही, तर एकामागोमाग एक वर्षे निघून जातात, काळ पुढे सरकत जातो, पण मनासारखे काही होत नाही. उलट, बरेचदा काटा रते कुणाला आक्रमकता कोणी, या नाट्यगीतातील 'काही करू बसतो, रुजतो अनर्थ तेथे', अशी अवस्था होऊन येते. जीवनात पुढे जाण्यासाठी, यशस्वी होण्यासाठी सुविधा, प्रयत्न आणि प्रोत्साहन आवश्यक असते, पण त्याचबरोबर नशीब हा घटक तुम्हाला अनुकूल असावा लागतो. आपल्याकडील दोन जागतिक क्रीडांमध्ये क्रिकेटपटूंनी आपल्या मुलांना आपल्यासारखे क्रिकेटपटू बनवण्यासाठी लहानपणापासून सर्व सुविधा आणि प्रोत्साहन दिले, पण त्यांच्या मुलांना त्यांचा काही उपयोग करता आला नाही. एखाद्या मुलाचे व्यक्तिमत्त्व रुबावदार असते, तो सुशिक्षित असतो, त्याची आर्थिक परिस्थिती चांगली असते, असे असूनही त्याचा विवाह होत नसतो, तेव्हा अनेकांना प्रश्न पडतो, याचे लान का होत नाही? अर्थात, एखाद्याला लान न करता स्वतःला राष्ट्रीय कार्यसाठी वाहून घ्यायचे असेल, एखाद्या संशोधनात गुंतवून घ्यायचे असेल तर तो भाग वेगळा. भारतीय समाजात अविवाहित तरुण-तरुणींच्या विवाहाबद्दल समाजातील लोकांना फार उल्लूकता असते. त्यामुळे ते विचारत राहतात किंवा आपापसात चर्चा करत राहतात. जर तो मुलगा किंवा मुलगी कुणा सेलिब्रिटीची असेल तर त्याची अधिकच चर्चा होते. लग्नानात मूळ अडचण आर्थिक परिस्थितीची असते. सेलिब्रिटीच्या मुलांची ती काही समस्या नसते.

कॉंग्रेसला आणि विशेषतः काँग्रेसच्या शीर्षस्थ नेत्या सोनिया गांधी यांना ज्यांना पंतप्रधान बनवायचे आहे, हे राहुल गांधी नुकतेच भिवंडीच्या दंडाधिकारी न्यायालयात हजेरी लावून गेले. आता विचार करा, दिल्ली कुठे आणि भिवंडी कुठे? राहुल गांधी हे काँग्रेसचे युवराज मानले जातात, त्यांना सगळ्या काँग्रेसजनांकडून तसाच मान दिला जातो. पण युवराजाला दिल्लीतून थेट भिवंडीला यावे लागते, भिवंडीच्या न्यायालयात येण्याची त्यांची ही काही पहिलीच वेळ नाही. त्यांच्यावर आरोप असा आहे की, त्यांनी इथल्या सोनाळे गावातील प्रचारसभेत बोलताना राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाच्या लोकांनी

महात्मा गांधी यांची हत्या केली असा आरोप केला. ही २०१४ सालची घटना आहे. त्यांच्या या वक्तव्यांतर संघाचे कार्यकर्ते राजेश कुटे यांनी राहुल गांधी यांच्याविरोधात भिवंडी न्यायालयात याचिका दाखल केली. राहुल गांधी यांच्यावर खटला दाखल झाल्याला आता १२ वर्षे झाली आहेत. तरीही राहुल गांधी यांच्यामागील कारवाईचा ससेमिरा काही थांबलेला नाही. तो पुढे किती काळ चालणार आहे ते माहीत नाही. राहुल गांधी यांच्यासाठी जामीन राहिलेले माजी केंद्रीय गृहमंत्री शिवराज पाटील चाकुरकर यांचे गेल्या वर्षी निधन झाले. त्यामुळे यावेळी शनिवारी जेव्हा राहुल गांधी भिवंडी न्यायालयात आले तेव्हा त्यांच्यासाठी काँग्रेसचे प्रदेशाध्यक्ष हर्षवर्धन सपकाळ हे जामीन राहिले.

स्वातंत्र्यवीर वि.दा. सावरकर आणि संघ यांच्यावरील टीका राहुल यांना नडते. त्यांनी त्यांच्या वडिलांचा, पणजोबांचा, आजीचा आदर्श ठेवून आधुनिक भारताचे नेते व्हायला हवे होते. भाजपचे ज्येष्ठ नेते नेहरू-गांधी घराण्यावर सातत्याने टीका करतात, त्याला उत्तर देण्यासाठी राहुल गांधी सावरकर आणि संघावर बेधडक टीका करतात, पण त्यांना हे कळत नाही की, यातून आपण आपल्या जीवनातील अमूल्य वेळ वाया घालवत आहोत, या टीका टिपण्यातून काही साध्य होणार नाही. उलट, त्यातून आपल्या अडचणी वाढत जाणार आहेत, तसेच होत आहे. त्यांना दिल्लीतून भिवंडीसारख्या छोट्या शहरात न्यायालयात उपस्थित राहण्यासाठी पुन्हा पुन्हा यावे लागत आहे. एका राष्ट्रीय पक्षाच्या मुख्य नेत्यावर जर ही वेळ येत असेल तर याला काय म्हणावे. आपल्या वक्तव्याचे काय परिणाम होऊ शकतील, याचा त्यांनी विचार करायला हवा होता. आपल्याकडे कुठलाही पुरावा नसताना महात्मा गांधी यांच्यासारख्या मोठ्या नेत्यांच्या हत्येचा आरोप त्यांनी थेट संघावर केला. आपण एका राष्ट्रीय पक्षाचे प्रमुख नेते आहोत, त्यामुळे आपले विधान हे गांधीवांना घेतले जाईल, याचा त्यांनी विचार करायला हवा होता. राहुल गांधी भाजप आणि संघावर बेधडकपणे तुटून पडतात, पण ते करताना त्यांचे वैयक्तिक पातळीवर काय परिणाम होतील याचा विचार करत नाहीत. नुकतेच ते संसदेत अतिशय आक्रमक झाले होते, त्यानंतर त्यांच्यावर विशेष प्रस्ताव आणण्याची तयारी सुरु होती. त्यातून त्यांची राजकीय कारकीर्द उद्ध्वस्त होईल, अशी परिस्थिती निर्माण झाली होती. मध्यंतरी मोदी आडनावावरून त्यांनी केलेल्या एका वक्तव्यावरून त्यांच्या खासदारकीवर संकट आलेले होते. राहुल गांधी यांनी परखड विरोधी पक्षनेता म्हणून काम करायला हवे, पण हे करताना याची तलवार आपण विरोधकांवर वापरतो आहोत, त्याने आपले हात रक्तबंबाळ होणार नाहीत, याचीही काळजी घ्यायला हवी. राहुल गांधी प्रचंड मेहनत घेत आहेत, पण त्याच वेळी खासदार म्हणून सध्या लोकसभेत असलेल्या प्रियांका गांधी यांचा संयत चेहरा पुढे येत आहे. त्यांच्या भाषणात संयमी मुद्देसुद्धणा आहे. राहुल गांधी यांच्यामध्ये त्याचा अभाव आहे. जेव्हा माणसाकडे संयम नसतो, तेव्हा तो माणूस काही करायला जातो, तेव्हा अनर्थ रुजतो. त्यामुळे राहुल गांधी यांनी असंयमीपणे काही विधाने केली तेव्हा त्यांनी स्वतःवर उपद्रव ओढवून घेतला.

क्रिकेट आणि भावनांचा टी-२० सामना

भारत-पाकिस्तान यांच्यातील सामने एखाद्या झुंजीप्रमाणे सुरु असतात. या दोन्ही देशांमधील क्रिकेट सामना हा एक मोठा इव्हेंट बनतो. दोन्ही देशांमधील क्रिकेट पाहता, भारतीय क्रिकेट संघ पाकिस्तानपेक्षा प्रबळ आहे. त्यात न्यूझीलंड, आफ्रिका हे संघ देखील पाकिस्तानपेक्षा सरस कामगिरी करताना दिसतात. दोन्ही देशातल्या दुरावलेल्या संबंधांमुळे भारतीय संघ पाकिस्तानात जात नाही आणि पाकिस्तानचा संघ भारतात येत नाही. भारत-पाकिस्तान सामन्याची हवा केली जाते. यामागे आर्थिक गणिते आहेत.

मैदानातून घेऊन निघून गेला. संपूर्ण स्पर्धांचे वादामध्ये होती. अखेर आशिया क्रिकेट स्पर्धा संपून झाली. या स्पर्धेत प्रेक्षकांनी क्रिकेटचा आनंद लुटला, बॉडकार्ट करणाऱ्या चॅनेलने देखील आपली भूमिका बजावत व्यवसाय केला. तोल्यंत पहलगाम घटनेला आणि भारत-पाकिस्तान युद्धाला पाहिले होऊन गेले होते. या साधारण पाच महिन्यांपूर्वी झालेल्या स्पर्धेची आठवण अशा साठीच. कारण याच भारत-पाकिस्तान कटू संबंधांत अडकलेल्या क्रिकेटच्या मैदानावर टी-२० विश्वचषकात पुन्हा एकदा भारत आणि पाकिस्तान आमने आमने आले. यावेळीदेखील दोन्ही संघांमध्ये हस्तांदोलन झालं नाही. भारतीय संघाने हा सामनादेखील एकतर्फी जिंकला. भारत आणि पाकिस्तान यांच्यातील सामन्यांबाबत पुन्हा विषय निघण्याचं कारण म्हणजे, भारताच्या पाकिस्तानशी खेळण्याबाबत अनेक मतप्रवाह देशात आहेत. सामने खेळले जावेत की नको? याबाबत अगदी आशिया चषकापासून दोन मैदानावर आला नाही. संपूर्ण सामन्यात भारतीय संघाने पाकिस्तानी खेळाडूंपासून पुरेसे अंतर राखले. एकंदरित भारत पाकिस्तान संघांचे प्रतिबिंब आशिया चषकात उमटले.

आशिया चषकात भारत आणि पाकिस्तान यांच्यात अजून दोन सामने खेळवले गेले. त्यात एका अंतिम सामन्याचा समावेश होता. आशिया चषकाचा अंतिम सामन्यात भारतीय संघाने पाकिस्तानचा पुन्हा पराभव करून आशिया चषक जिंकला. चषकावर नाव कोरले असं म्हणता येणार नाही, कारण चषक पाकिस्तानचा गृहमंत्री, पाकिस्तान क्रिकेट बोर्डाचा प्रमुख आणि आशिया क्रिकेट परिषदेचा अध्यक्ष मोहसीन नक्वी भर

दोन्ही संघ पहिल्यांदा खेळले. त्यानंतर दोन्ही देशांमध्ये अनेक कसोटी मालिका आणि नंतर एकदिवसीय मालिका खेळवल्या गेल्या. पुढील कालावधीत काही राजकीय कारणांमुळे दोन्ही संघांचे अनेक नियोजित दौरे रद्द करण्यात आले. १९६५ आणि १९७१ मध्ये झालेल्या दोन मोठ्या युद्धांमुळे दोन्ही देशांमध्ये क्रिकेट खेळले गेले नाही. तसेच १९९९ च्या कारगिल युद्धानंतरदेखील दोन्ही देशांमधील संबंध ताणले गेले आणि त्यांचा परिणाम क्रिकेट सामन्यांवर झाला. त्यानंतर काही वर्षांनी भारत-पाकिस्तान पुन्हा एकदा एकमेकांसोबत क्रिकेट खेळू लागले. १९८० आणि १९९० च्या दशकात, दोन्ही संघांसह द्विपक्षीय आणि बहुपक्षीय एकदिवसीय मालिका आयोजित करण्यासाठी तटस्थ स्थळे निर्माण झाली.

२००८ साली मुंबई येथे दहशतवादी हल्ला झाला आणि या दोन्ही देशांमधील द्विपक्षीय मालिका बंदच झाल्या. तरीदेखील आयसीसीच्या स्पर्धांमध्ये दोन्ही एकमेकांसोबर येतच होते. यामुळेदेखील यामुळे दोन्ही देशांमधील क्रिकेट संबंधांमध्ये व्यत्यय आला. परंतु, २०२३च्या एकदिवसीय विश्वचषकासाठी पुन्हा एकदा पाकिस्तानच्या संघाचे भारतात स्वागत करण्यात आले. इथल्या विमानतळांवर खेळाडूंचे स्वागत झाले. त्यानंतर २०२५ साली पहलगाम येथे निष्पाप भारतीय पर्यटकांवर पाकच्या आश्रयाला असलेल्या दहशतवाद्यांनी गोळ्या चालवल्या आणि त्यांचे पडसाद क्रिकेटच्या मैदानावर उमटले आहेत. तसेच ते मैदानाच्या बाहेर देखील. दुसरीकडे, टी-२० विश्वचषक सुरु होण्याअगोदर भारत आणि बांगलादेश यांच्यातील संबंध ताणले गेले. बांगलादेशचा वेगवान गोलंदाज मुस्तफिजुर रहमानला आयपीएलमधून

हापूस आंब्यावरील संकट आणि संधी

भारत-अमेरिका व्यापार करारामुळे यंदा हापूस आंब्यावरील १८ ते ५० टक्के निर्यातशुल्क शून्यवर आल्याने कोकणातील शेतकरी आणि निर्यातदारांना मोठा दिलासा मिळण्याची आशा आहे. त्यामुळे कोकणातील

वेळी अंमलबजावणी व्हायला हवी. परंतु या सर्व परिस्थितीत सामान्य माणसांच्या ताटात येणारा आंबा काहीसा महागच होणार आहे. परंतु शेतकऱ्यांवरील संकटाचा विचार करता सामान्यांनी थोडा त्रास सोसायला हरकत नाही.

आंबा शेतकरी सुखावला असला तरी वाढत्या उन्हामुळे कोकणातील मोहर करपत असल्याने आंबा उत्पादनात घट होण्याची शक्यता आहे. निर्यात शुल्क नगण्य झाल्याने जास्तीत जास्त आंबा परदेशात पाठवला जाणार आहे. परिणामी राज्यातील आंबाप्रमोक्षाचा हातात उरलासुरला आंबा येणार आहे. त्यातही उत्पादन कमी झाल्याने मागणी वाढल्याने यंदाच्या मोसमात आंबा महाग होण्याची चिन्हे आहेत. यंदा जवळपास तीन लाखांहून अधिक पेट्यांची परदेशवारी होणार असून हे प्रमाण मागील निर्यातीच्या दुपटीने आहे. यंदा दहा हजार टन आंब्याची परदेशवारी होणार आहे. एप्रिल ते जून या तीन महिन्यातच जवळपास ५ हजार पेट्या अमेरिका, युरोप आणि आखाती देशात पाठवल्या जातील. यात हापूससह, बदामी आणि केशर आंब्यालाही मागणी आहे. बाजारात आंब्याला अशी पोषक स्थिती असताना फेब्रुवारीच्या सुरुवातीला दगाळ वातावरण, त्यानंतर महिन्याच्या मध्यावर सुरु झालेल्या उन्हाच्या झळांमुळे मोहर जळू लागला आहे. कोकणात आंब्याला मोहर येण्याच्या काळात दगाळ वातावरण, धुके, अवकाळी पावसामुळे बागायतदार चिंतेत आहेत.

अवकाळी, लांबवलेल्या पाऊस आणि वादळीवाऱ्यामुळे नारळ, सुपारीचे नुकसान झाल्यानंतर आंब्यासमोर नवे आव्हान उभे राहिले आहे. दगाळ वातावरणामुळे होणाऱ्या कीड नियंत्रणासाठीचा फवारणीचा खर्च वाढत आहे. प्रतिझाड हा खर्च पाचशे ते सहशेे होत असल्याने आणि वारंवार तो करावा लागत असल्याने पिकाच्या दर्जावर परिणाम होणार आहे. महाडमध्ये अलीकडेच अवकाळीमुळे आंब्याचे नुकसान झाले. यंदा मोहर चांगला लागला, परंतु दगाळ वातावरणाने मोहर गळून पडत आहे. कोकणाच्या सुधगाडसारख्या खाडीपट्ट्यातील आंब्याचे नुकसान तुलनेने जास्त झाले आहे. कृषी अधिकाऱ्यांकडून बागांना भेटी दिल्या जात आहेत. नुकसनाची नोंद केली जात आहे. आंबा बागायतदारांनी संरक्षणाची मागणी केली आहे. पंचनामे होऊन तातडीने सरकारला अहवाल पाठवून शेतकऱ्यांना भरपाई मिळायला हवी. एकीकडे वातावरणामुळे होणारे नुकसान तर दुसरीकडे निर्यात शुल्कातून मिळणारा दिलास, याचे योग्य संतुलन राखण्यासाठी सरकारचा कृषी विभाग, संबंधित इतर विभाग आणि शेतकरी यांच्यातील समन्वय राखण्याची गरज आहे. निर्यात बदलाच्या धोरणामुळे वातावरणामुळे होणाऱ्या नुकसनाची तीव्रता कमी करण्याची संधी आहे. त्यासाठी योग्य वेळी निर्णय आणि वेळच्या

अस्मानि संकट टाळता येत नाही, नियोजन करून हे नुकसान कमी करता येईल, परंतु आंबा व्यवसायाला दरवर्षी फटका बसतो, त्याला इतरही घटक कारणीभूत असतात. ज्यात कोकणातील आंबा बाजारावर होणारे इतर राज्यातील आंब्याचे अतिक्रमण, आंब्याची साठेबाजी त्यातून होणारा काळबाजार आणि दर्जेदार आंब्याच्या नावाने निकृष्ट आंबा ग्राहकांच्या माथी मारणारे, या शिवाय आंबा बाजारातील बेकायदा दलालापासून होणाऱ्या नुकसनाची भर कमी करता येऊ शकते. यासाठी शेतकरी संघटना, आंब्याचे खरेदीदार, सरकारी यंत्रणा आणि शेतकरी यांच्यात योग्य समन्वयाची गरज आहे. करपून गळलेल्या मोहराची पाहणी कृषी अधिकाऱ्यांकडून केली जाते आहे. शेतकऱ्यांसाठी एवढेच पुरेसे नाही, बागांचे वेळेच्या वेळी पंचनामे करून पाठवलेली अहवालाची तातडीने पूर्तता झाल्यास शेतकऱ्यांना वेळीच भरपाई मिळेल, यातून पुढच्या हंगामासाठी पुन्हा उभे राहण्याचे बळ शेतकऱ्यांना मिळेल. सरकारी पीक विम्याच्या निकषात बसवून शेतकऱ्यांना दिलासा देण्याची गरज आहे.

शेतकरी संघटनांकडून त्यासाठी प्रयत्न सुरु झाले आहेत. यंदा पाऊस नोव्हेंबरपर्यंत लांबला होता. त्यामुळे मोहर धरण्यासाठी उशीर झाला. डिसेंबरमध्ये पडलेल्या कडाव्याच्या थंडीने धरलेला मोहर नंतरच्या दगाळ वातावरणाने पाडून टाकला आणि उरला सुरला मोहोर आताच्या उन्हामुळे जळून गेला आहे. त्यामुळे आंब्यासमोर कधी नव्हे तेवढे मोठे संकट उभे राहिल्याने शेतकऱ्यांनी ही नैसर्गिक आपत्ती घोषित करण्याची मागणी केली आहे. प्रतिआंबा झाड ५ हजार रुपये, यानुसार हेक्टरी सुमारे ५ लाख रुपये मदत, सोबतच पीक कर्मजमयादा ६ लाखांहून ६ लाखांपर्यंत वाढवण्याची मागणी शेतकऱ्यांनी केली आहे. प्रतिकूल वातावरणातही दर्जा टिकवणारा आंबा मिळवण्यासाठी कृषी विभागातील सखोल संशोधनाची गरज व्यक्त होत आहे. तसेच किटकनाशक, कीड व्यवस्थापनाच्या विश्वासाहर्तेबाबतही शेतकऱ्यांना खात्री मिळेल, अशा यंत्रणेची गरज आहे. आंबा बाजार आणि उत्पादन यांच्यातील दरी कमी करून हे साध्य करता येईल. निर्यात शुल्क कमी झाल्याने मिळालेल्या संधीचा पुरेसा, योग्य वापर केल्यास कोकणातील आंबा शेतकऱ्यांना या संकटाचे संधीत रुपांतर करता येणे शक्य आहे. त्यासाठी सरकारी पातळीवर निश्चित वेळेच्या मयादेत कृतीशील धोरणाची आखणी आणि तातडीने अंमलबजावणी करणे गरजेचे आहे. नाही तर संधीचे सोने नव्हे तर माती होईल.

बघणारे वेगळे. १५ फेब्रुवारीला झालेल्या भारत विरुद्ध पाकिस्तान यांच्यातील सामन्याने १६३ दशलक्ष इतकी अभूतपूर्व डिजिटल पोहोच नोंदवली. जी आयसीसी टी-२० स्पर्धेत आतापर्यंतच्या कोणत्याही सामन्यासाठी सर्वाधिक आहे. याशिवाय या दोन्ही देशांतील सामन्यात हजारो कोटींची उलाढाल ही होत असते. पाकिस्तानसोबत भारताचे सामने व्हावेत, की नको याबाबत मतमतांतरे आहेत. परंतु, ज्या कारणांनी या दोन्ही देशांमधील संबंध ताणले गेले, ती कारणे किती गंभीर आहेत, याचा विचारदेखील होणे गरजेचे आहे. आतापर्यंतचा इतिहास पाहता भारत आणि पाकिस्तान यांच्यातील प्रत्येक वेळी क्रिकेट संबंधांमध्ये यॉर्कर आणि बाऊन्सर इतका जमीन आणि आसमनाचा फरक राहिलेला आहे. याला अनेकवेळा दहशतवादी हल्ले, युद्ध आणि त्यानंतर होणारे सामंजस्य करार कारणीभूत राहिलेले आहेत.

या संबंधांवरच्या कित्येक भारतीयानी आपले प्राण गमावले आहेत. तरीदेखील या दोन्ही देशांमधील क्रिकेट सामने सुरु आहेत. ते सुरु असावेत की नको, हा त्या त्या यंत्रणांचा निर्णय आहे. परंतु, आतापर्यंतच्या ७० वर्षांचा इतिहास पाहता अनेकदा टोकाचा संघर्ष होऊनदेखील या दोन्ही देशांतील सामन्यांची तिकीट लाखो रूपांयांना विकली गेली आहेत. आता, जर भारत आणि पाकिस्तान यांनी आपल्या उर्वरित सामन्यात विजय मिळवला तर दोन्ही संघ पुन्हा एकत्र क्रिकेट खेळताना दिसू शकतात. तो सामना झाला तर, त्या सामन्यातही हस्तांदोलन होणार नाही. एकंदरित ही स्पर्धा संप कट्टर प्रतिस्पर्धी म्हणून खेळली जाईल. या सर्व दोन देशांच्या धुमध्मकीत मौका, मौकासारख्या जाहिराती बनवून आर्थिक गणिते पण सोडवली जातील. टी-२० सामन्यांसारख्या फास्ट क्रिकेटमुसार, प्रेक्षकांना कदाचित आपल्या भावना फास्ट बदलाच्या लागतील. परंतु, ज्या दुर्दैवी घटनांचे प्रतिबिंब या क्रिकेट मैदानावर उमटत आहे, त्या घटनांचे गांधीय तर विसरता येणार नाही. यामुळे तरी या अशा घटना महत्त्वाच्या की खेळाडूंकडून होणारे मनोरंजन याचा विचार ज्याने त्याने करायचा आहे. किंवा निदान खेळ, आर्थिक गणिते आणि दोन देशांचा संघर्ष हे एकमेकांपासून भिन्न आहेत, हे तरी मान्य करायला हवं.

मुंबईकरांच्या जीवाशी खेळ! उंदीर मारण्याचं औषध शिंपडून फळांची विक्री

■ **बातमी / लेख, प्रीती दिपक नाईक**
आपण आरोग्य चांगले राहावे म्हणून बाजारतून ताजी फळे विकत घेतो, पण तीच फळे जर तुमच्या मृत्यूला कारणीभूत ठरणार असतील तर? मुंबईच्या मालाड परिसरातून एक अत्यंत धक्कादायक आणि संतापजनक प्रकार समोर आला आहे. ग्राहकांना विकल्या जाणाऱ्या फळांवर चक्क उंदीर मारण्याचे विषारी औषध शिंपडल्याचा प्रकार उघडकीस आला असून, यामुळे संपूर्ण मुंबईत खळबळ उडाली आहे. या प्रकरणी पोलिसांनी दोघांना बेड्या टोकल्या आहेत.

नेमकी घटना काय आहे?

मालाड परिसरात फळ विक्रेते ग्राहकांच्या आरोग्याशी खेळत असल्याची तक्रार स्थानिक नागरिक कुणाल साळुंखे यांनी पोलिसांकडे केली होती. दोन फळ विक्रेते फळांवर उंदीर मारण्याचे जहाल विषारी औषध लावत होते. हा सर्व प्रकार कॅमेऱ्यात कैद झाला असून, त्याचा व्हिडिओ समोर आल्यानंतर नागरिकांमधून तीव्र संताप व्यक्त होत आहे. तक्रार मिळताच मालाड पोलिसांनी तातडीने सूत्रे हलवली आणि संबंधित फळविक्रेत्यांच्या दुकानावर धाड टाकली. प्राथमिक चौकशीनंतर पोलिसांनी हे दुकान सील केले असून दोन्ही आरोपींना ताब्यात घेतले आहे.

मालाडमधील संतापजनक प्रकार उघड

२७४, २७५ आणि २८६ अंतर्गत गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. लोकांच्या या दोन्ही आरोपींविरुद्ध भारतीय न्याय गंभीर गुन्हा असून पुढील तपास सुरू आहे."

■ **नागरिकांना सावध राहण्याचे आवाहन**
या घटनेमुळे 'बाहेरून फळे

आणताना ती कितती सुरक्षित आहेत?' असा प्रश्न उपस्थित झाला आहे. प्रशासनाकडून आणि पोलिसांकडून नागरिकांना काही महत्त्वाच्या सूचना देण्यात आले आहेत. बाजारतून आणलेली फळे किमान १५-२० मिनिटे कोमट पाण्यात धुवावीत. फळांचा रंग किंवा वास संशयास्पद वाटल्यास ती खाऊ नयेत. रस्त्यावरील कोणत्याही विक्रेत्याकडून फळे घेताना स्वच्छतेची खात्री करावी. असा कोणताही संशयास्पद प्रकार आढळल्यास तात्काळ जवळच्या पोलीस ठाण्याशी संपर्क साधावा. हेल्दी राहण्याच्या नादात आपण आपल्या कुटुंबाला विष तर वाढत नाही ना? याचा विचार करण्याची वेळ आता आली आहे. मालाडमधील या घटनेने अन्न सुरक्षा विभागाच्या कार्यक्षमतेवरही प्रश्नचिन्ह निर्माण केले आहे.

ई-गव्हर्नन्स मूल्यमापनात वसई-विरार पालिकेचा 'नववा क्रमांक' कायम

पालघर। प्रतिनिधी,

राज्यातील महानगरपालिकांच्या ई-गव्हर्नन्स कामकाजाच्या मूल्यमापनात वसईइविरार महानगरपालिकेने यंदाही नववा क्रमांक पटकावत सलग दुसऱ्या वर्षी आपले स्थान कायम राखले आहे. सामान्य नागरिकांना ऑनलाइन सेवा सुलभपणे उपलब्ध करून देणे, प्रशासनात पारदर्शकता वाढवणे आणि डिजिटल माध्यमांचा प्रभावी वापर करणे या निकषांवर पालिकेचे मूल्यमापन करण्यात आले. पुणे येथील पॉलिसी रिसर्च ऑर्गनायझेशन (पीआरओ) या संस्थेने राज्यातील २९ महानगरपालिकांचा ई-गव्हर्नन्स निदेशांक तपासला. सेवा उपलब्धता, प्रशासनातील पारदर्शकता, संकेतस्थळाची उपलब्धता, मोबाईल ॲप, तसेच समाजमाध्यमांचा वापर अशा विविध बाबींचा या सर्वेक्षणात समावेश होता. या सर्व निकषांवर वसईइविरार महानगरपालिकेने ६.४४ गुण मिळवत नववे स्थान मिळवले आहे. पालिकेने ई-गव्हर्नन्सचा प्रभावी वापर करत स्वतःचे स्वतंत्र संकेतस्थळ, मोबाईल ॲप आणि समाजमाध्यमांवरील अधिकृत खाती कार्यान्वित केली आहेत. यामुळे नागरिकांना काही मिनिटांत माहिती मिळणे, तक्रारी नोंदवणे, करभरणा करणे तसेच विविध नागरी सेवांचा लाभ घेणे सुलभ झाले आहे. कोरोना काळात ऑनलाइन सेवा वितरणाचे महत्त्व वाढले असून, शासनाने ई-गव्हर्नन्सला आधुनिक प्रशासकीय व्यवस्थेचा महत्त्वाचा घटक मानले आहे.

डॉंबिवलीत १० बिअर आणि ४५ झोपेच्या गोळ्या खाऊन आत्महत्येचा प्रयत्न

नेमक काय घडली?

ही घटना डॉंबिवली पश्चिमभागील विष्णूनगर पोलीस ठाणे हद्दीतील एका रुग्णालयात घडली. संबंधित डॉक्टर आणि त्याची पत्नी देखील डॉक्टरच आहे. दोघेही मिळून रुग्णालय चालवण्याचे काम करत होते. डॉक्टर रुग्णालयात न आल्याने त्यांना अनेकदा फोन करण्यात आले होते, परंतु डॉक्टरांनी फोनच उचलला नाही. देवहा कर्मचारी डॉक्टरांच्या घरी गेले असता, डॉक्टर बेथुद अवस्थेत पडले होते.

डॉंबिवली प्रतिनिधी,

डॉंबिवलीच्या पश्चिमनगरमध्ये एक धक्कादायक प्रकार उघडकीस आला आहे. १० बिअर पिऊन आणि ४५ झोपेच्या गोळ्या खाऊन नामांकित रुग्णालयाच्या वरिष्ठ डॉक्टरांनी आत्महत्येचा प्रयत्न केला आहे. संबंधित डॉक्टरचे एका नर्ससोबत प्रेमसंबंध होते, याच कारणाने डॉक्टरने आत्महत्या करत जीवन संपवण्याचा निर्णय घेतला होता. या घटनेनंतर रुग्णालयात परिचरता एकच खळबळ उडाली आहे.

■ **डॉक्टरांचे नर्ससोबत प्रेमसंबंध**
त्यानंतर त्यांच्यावर रुग्णालयात

उपचार सुरु करण्यात आले, सध्या त्यांची प्रकृती स्थिर असल्याची माहिती समोर आली. पोलीस सूत्रांनी दिलेल्या माहितीनुसार, डॉक्टरांचे नर्ससोबत प्रेमसंबंध आहे. संबंधित डॉक्टरांचा आणि त्यांच्या पत्नीचा नेहमी वाद व्हायचा. याच वादाला कंटाळून डॉक्टर एका उच्चभू

सोसायटीत घर घेऊन राहत होते. १० बिअर आणि ४५ झोपेच्या गोळ्या खाऊन डॉक्टरांचा आत्महत्येचा प्रयत्न त्यानंतर नर्सने डॉक्टरकडे लग्नासाठी तगादा लावला. त्यानंतर डॉक्टरांनी सांगितले की, माझं लग्न झाले आहे. तुज्याशी लग्न करू नये. त्यानंतर नर्सने डॉक्टरांशी बोलणे बंद केले. याच कारणामुळे डॉक्टर व्यथित होऊन त्यांनी १० बिअर पिऊन ४५ झोपेच्या गोळ्या खाऊन आत्महत्येचा निर्णय घेतला, या प्रकरणाचा विष्णूनगर पोलिसांनी तपास करण्यास सुरुवात केली आहे.

नगर-दौंड महामार्गावर भरधाव आलेल्या ट्रकने कारला चिरडलं... तिघांचा जागीच अंत

बीड प्रतिनिधी,

श्रीगोंदा येथील नगर - दौंड महामार्गावरील कोळगाव शिवाराज पहाटे तीन वाजेच्या सुमारास एक भीषण अपघात झाला. एका भरधाव आलेल्या ट्रकने एका कारला जागीच चिरडलं, या अपघातात तिघांचा जागीच मृत्यू झाल्याची दुर्दैवी घटना घडली आहे. या घटनेनंतर परिसर हादरून गेला आहे. या अपघातातील मृत्यू झालेल्या तिघांची नावे समोर आली आहे.

अपघातात तिघांचा दुर्दैवी अंत

या अपघातात नितीन कोकाटे (वय २२, रा. काष्टी, चालक), गजानन जनार्दन पायघन (वय ४७), दुर्गा गजानन पायघन (वय ३६) आणि वैभव गजानन पायघन (वय १९) अशी मृतांची नावे आहेत. याच अपघातात एक १३ वर्षाचा मुलगा गंभीर जखमी झाला असून

त्याच्यावर खासगी रुग्णालयात उपचार सुरु आहेत.

दौंडहून नगरकडे जाणाऱ्या ट्रकने कारला चिरडले

पायघन कुटुंबातील सदस्या कामानिमित्त श्रीगोंदा तालुक्यातील चिंबळे गावात चालले होते. काष्टी येथील चालक नितीन कोकाटे याला घेऊन ते आपले मूळ गाव अकोला

जिल्ह्यातील पातूर तालुक्यातील मळतूर येथे गेले होते. २३ फेब्रुवारी रोजी रात्री ते पुन्हा चिंबळे येथे येण्यासाठी निघाले असता, पहाटे तीन वाजताच्या सुमारास कोळगाव शिवारातील माऊली मंदिर परिसरात त्यांची गाडी आली असता, दौंडहून नगरकडे जाणाऱ्या ट्रकने त्यांच्या गाडीला जोराची धडक दिली.

ही धडक इतकी भीषण होती, इको गाडीचा चक्काचूर होऊन चौघांचा जागीच मृत्यू झाला. या प्रकरणात पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेत नागरिकांच्या मदतीने गाडीत अडकून पडलेले मृतदेह बाहेर काढण्यात आले. दरम्यान, सर्व मृतदेह शवविच्छेदानसाठी श्रीगोंदा येथील ग्रामीण रुग्णालयात पाठवण्यात आले. या प्रकरणी पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.

२ सख्ख्या बहिणींना जबरदस्तीने कारमधून नेण्याचा प्रयत्न

बीड प्रतिनिधी,

बीडच्या माजलगाव शहरातील सजीवनी हॉस्पिटलसमोरून दोन सख्ख्या बहिणींचे बळजबरीने अपहरण करण्याचा प्रयत्न केल्याची धक्कादायक घटना मंगळवारी दुपारी घडली. पीडित मुलींच्या ओरडण्यामुळे आंबेडकर चौकातील सतर्क नागरिकांनी धावत्या गाडीला अडवून दोन्ही मुलींची सुटका केली. याप्रकरणी माजलगाव शहर पोलिसांनी तत्परता दाखवत तीन तरुणांविरुद्ध अपहरणाचा गुन्हा दाखल केला आहे.

फिर्यादी भाग्यश्री ज्ञानोबा हजारे (वय २४, रा. अंबाजोगाई) ही डी. फार्मसीची विद्यार्थिनी आपल्या बहिणीसह उपचारासाठी माजलगाव येथे आली होती. दुपारी १२:३० च्या सुमारास त्या हॉस्पिटलबाहेर उभ्या असताना, एका पांढऱ्या रंगाच्या

चारचाकीतून आलेल्या तिघांनी दोघींनाही बळजबरीने गाडीत ओढले आणि दरवाजे लॉक केले. आरोपींनी गाडी धारूर रोडच्या दिशेने वेगाने पळवण्यास सुरुवात केली.

गाडी मुख्य रस्त्यावर असताना पीडित मुलीने मोठ्याने आरडाओरडा केला. हा आवाज ऐकताच आंबेडकर चौकातील नागरिकांनी प्रसंगावधान राखून गाडी समोरून अडवली. दरम्यान, मुलींचा मावसभाऊ सुरज भदे यानेही स्क्रूटीवरून गाडीचा पायलगा करून चौक गाठला होता. संतप्त जमावाने गाडीतील तिन्ही तरुणांना पकडून चोप दिला

आणि त्यांना पोलिसांच्या स्वाधीन केले.

पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, या प्रकरणी दिनेश पुरुषोत्तम देवकते (रा. येल्डा, ता. अंबाजोगाई), रविंद्र विभीषण निळे (रा. चौथेवाडी, ता. अंबाजोगाई), मजरह सिक्ंदर सय्यद (रा. चौथेवाडी, ता. अंबाजोगाई) या तीन आरोपींवर माजलगाव शहर पोलीस ठाण्यात गुन्हा रजि. नं. ५७/२०२६ अन्वये इट्टर कलम १३७ (२), ३ (५) अंतर्गत गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. भरवस्तीत आणि दिवसादरवळ्या घडलेल्या या प्रकारामुळे माजलगाव शहरात दहशतीचे वातावरण पसरले आहे. मात्र, नागरिकांनी दाखवलेल्या शौर्यामुळे एका मोठ्या अनथाला वेळीच रोखण्यात यश आले, असे बोलले जात आहे. पोलीस या प्रकरणाचा अधिक तपास करत आहेत.

विरुद्ध दिशेने जाणाऱ्या वाहन चालकासोबत रुपाली पाटील टोंबरेचा मोठा वाद शाब्दिक चकमक... व्हिडीओ व्हायरल

ठाणे। प्रतिनिधी,

पुण्यातील राष्ट्रवादी अजित पवार गटाच्या नेत्या रुपाली टोंबरे-पाटील यांचा विरुद्ध दिशेने वाहतूक करणाऱ्या इसमासोबत वाद झाला आहे. या वादाचा व्हिडीओ सोशल मीडियावर प्रचंड व्हायरल होत आहे. पुण्यातील फडके हॉल परिसरात विरुद्ध दिशेने येणाऱ्या एका हायब्रिड गाडीमुळे हा वाद ट्राफिक जाम झाल्यानंतर हा वाद उद्भवला. या संबंधी विश्रामवाग

३० वर्षीय मुलाने आपल्याच घरात आईचे दागिने चोरले! अवघ्या ३ तासांत पोलिसांनी ताब्यात घेतलं अन्...

लातूर। प्रतिनिधी,

लातूर जिल्ह्यात एका ३० वर्षीय तरुणाने त्याच्याच घरातून आपल्या आईने दागिने चोरल्याची धक्कादायक बातमी समोर आली आहे. पोलीस अधिकाऱ्यांनीच एका न्यूज एजन्सीला माहिती दिली. आरोपीने त्याच्याच घरात चोरले. संबंधित प्रकरणाची पोलीस ठाण्यात तक्रार दाखल करण्यात आली आणि तक्रार मिळाल्यानंतर काही तासांतच पोलिसांनी आरोपी तरुणाला अटक केल्याचं वृत्त आहे.

आरोपीने गुन्हा केला कबूल

प्रकरणाची तक्रार मिळताच, पोलिसांनी घटनास्थळी पोहोचून तातडीने तपास सुरू केला. लोकल इंटेलिजन्स इन्पुट,

संशयितांची पडताळणी आणि टेक्निकल विश्लेषणानंतर तक्रारदार महिलेचा ३० वर्षीय मुलगा प्रशांत भामरे याच्यावर पोलिसांना संशय आला आणि घटनेनंतर केवळ तीन तासांतच आरोपीला ताब्यात घेण्यात आलं. अखेर, कटोर चौकशीनंतर

मुलानेच आईचे दागिने चोरले अन्...

सुनीता दमड भामरे (५०) अशी तक्रारदार महिलेची ओळख समोर आली असून ती लातूरच्या भडगाव येथील रहिवासी असल्याची माहिती आहे. संबंधित महिलेने पोलिसांना माहिती देताना सांगितलं की, सोमवारी एक अज्ञात पुरुष त्यांच्या घरात शिरला आणि त्याने घरातील सोन्याचे दागिने चोरले. चोरलेल्या दागिन्यांमध्ये एक हार, सहा अमट्या आणि दोन झुमक्यांचा समावेश आहे.

आरोपी मुलाने चोरीचा गुन्हा कबूल केला.

पोलिसांनी दिली माहिती

मिळालेल्या माहितीनुसार, आरोपी तरुणाने आपल्या आईचे दागिने चोरले आणि ते आपल्याच घरातील एका तिजोरीत लपवून ठेवले. चौकशीनंतर, पोलिसांनी मुलाने चोरलेले दागिने ताब्यात घेतले आणि तक्रारदार महिलेकडे सोपवले. ज्या पद्धतीने चोरीची घटना घडली, त्यावरून तपासादरम्यान महिलेच्या मुलाकडे संशयाची सुई वळली आणि त्यानंतर त्याला अटक करण्यात आली.

अंगावर सीमा अन् खुशी नावाचे दोन टॅटू

विहिरीत अज्ञात व्यक्तीचा सडलेला मृतदेह आढळला, पाहू देखील वाटेना!

जालना। प्रतिनिधी,

जालना जिल्ह्यातील रोहनवाडी शिवारात आज एका अज्ञात व्यक्तीचा मृतदेह विहिरीत आढळून आल्याने परिसरात प्रचंड खळबळ उडाली आहे. हा मृतदेह पूर्णपणे सडलेल्या अवस्थेत असून, त्याची अवस्था इतकी भीषण आहे की तो पाहणेही अवय्य झाले आहे. या घटनेमुळे परिसरात भीतीचे वातावरण पसरले असून, ही हत्या आहे की आत्महत्या, याबाबत तर्कवितर्कांना उधाण आले आहे.

नेमकी घटना काय ?

मिळालेल्या माहितीनुसार, जालन्याजवळील रोहनवाडी येथील एका शेतातील विहिरीत आज दुपारच्या सुमारास काही ग्रामस्थांना दुर्गंधी जाणवली. विहिरीत डोकावून पाहिले असता, एका पुरुषाचा मृतदेह पाण्यावर तरंगताना दिसून आला. घटनेची माहिती मिळताच परिसरातील नागरिकांनी मोठी गर्दी केली. ग्रामस्थांनी तातडीने या घटनेची माहिती स्थानिक पोलिसांना दिली. माहिती मिळताच पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेत मृतदेह विहिरीबाहेर काढला.

मृतदेहाची भीषण अवस्था

हा मृतदेह गेल्या अनेक दिवसांपासून पाण्यात

असल्याने तो पूर्णपणे फुगलेला आणि सडलेला अवस्थेत आहे. मृतदेहाचा चेहरा ओळखण्यापलीकडे गेला असून, पाहणाऱ्यांच्या अंगावर काटा येईल अशी स्थिती निर्माण झाली आहे. मृत व्यक्तीचे वय अंदाजे ३५ ते ४० वर्षे असल्याचे प्राथमिक अंदाजानुसार सांगण्यात येत आहे.

ओळखीसाठी 'टॅटू'चा मोठा आधार

पोलिसांसमोर सध्या या व्यक्तीची ओळख पटविण्याचे मोठे आव्हान आहे. मात्र, मृतदेहाच्या हातावर गोंदलेली नावे तपासासाठी महत्त्वाची ठरू शकतात. मयताच्या हाताच्या पंजाच्या पाटीमागील बाजूस ह्यखुशीह आणि ह्यवंशह अशी नावे गोंदलेली आहेत, तर हातावर 'सीमाह आणि ह्यसाईनाथह अशी नावे आहेत. या नावांवरून पोलिसांनी आता तपास सुरू केला असून, जिल्ह्यातील बेपत्ता व्यक्तींच्या तक्रारीची पडताळणी केली जात आहे.

हत्या की आत्महत्या? चर्चांना उधाण

हा मृत्यू नेमका कशांमुळे झाला, याबाबत अद्याप कोणतीही अधिकृत माहिती समोर आलेली नाही. संबंधित व्यक्तीने विहिरीत उडी मारून आत्महत्या केली की त्याची हत्या करून मृतदेह विहिरीत फेकून देण्यात आला, या संशयाने परिसरात चर्चांना उधाण आले आहे. शवविच्छेदानंतरच मृत्यूचे नेमके कारण स्पष्ट होईल, असे पोलिसांनी सांगितले आहे. रोहनवाडी येथील या घटनेने संपूर्ण जालना तालुक्यात खळबळ उडाली आहे. पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, जर कोणाला या वर्गनाची व्यक्ती किंवा हातावर अशी नावे गोंदलेला कोणी नावेवाईक अथवा परिचित बेपत्ता असल्याची माहिती असल्यास, त्यांनी तातडीने जालना पोलीस प्रशासनाशी संपर्क साधावा. मृतदेहाची ओळख पटविण्याचे आव्हान पोलिसांसमोर उभे राहिले असून, संबंधित व्यक्तीबाबत माहिती असल्यास जवळच्या पोलीस स्टेशनशी संपर्क साधण्याचे आवाहन करण्यात आले आहे.

ना पाणी, ना अन्न, किररं अंधार... ४ वर्षांचा चिमुकला शिक्षकांच्या निष्काळजीपणामुळे रात्रभर शाळेत

नागपूर। प्रतिनिधी,

नागपूर जिल्ह्यात धक्कादायक प्रकार घडला आहे. खेळता खेळता थकलेला ४ वर्षीय चिमुकला रात्रभर शाळेत कोंडला गेला. महिला कर्मचाऱ्यांनी शाळेची खोली न तपासात बंद केली, चिमुकला वर्गाच्या मागच्या बाजूने झोपला असल्याने ही बाब लक्षात आली नाही. संध्याकाळी ०५:३० वाजून गेल्यावरही चिमुकला परत न आल्याने पालकांनी खापरखेडा पोलीस स्टेशन मध्ये तक्रार नोंदविली. त्यानंतर पोलिसांनी तपास सुरू केला.

नेमक काय घडलं ?

बुधवारी नागपूरमध्ये शाळेतील महिला कर्मचाऱ्यांच्या निष्काळजीपणामुळे धक्कादायक प्रकार घडला. खेळता खेळता थकलेला चार वर्षीय चिमुकला रात्रभर शाळेत कोंडला गेला. शाळेतील कर्मचाऱ्यांच्या चारही बाजूं काळोख अशा स्थितीत चार वर्षांचा हिमांशु

कुटुंबियांनी दिली प्रतिक्रिया

ह्रदुपारी हिमांशु खेळत होता, सायंकाळी सहापर्यंत तो खेळत होता. नंतर दिवसभर नव्हता. आम्ही धावरून गेलो. मग पोलीस तक्रार केली. पोलीसांनी आणि आम्ही रात्रभर शोधलं. आम्ही धावरून गेलो होतो, रात्रभर बाहेर शोधत फिरलो. शेवटी दुसऱ्या दिवशी १५ वाजता तो शाळेत सापडला. तो सांगतो रात्रभर शाळेत पाणी आणि जेवण नव्हतं. पण रात्रभर रडला नाहीह असे हिमांशूच्या आई-वडीलांनी सांगितले.

रात्रभर शाळेत होता. तो न धावरता शाळेत बसून राहिला. शाळेतील कर्मचाऱ्यांच्या निष्काळजीपणामुळे हे घडल्याचे कुटुंबियांनी सांगितले.

पोटच्या २ लेकरांना २० हजाराला विकले, ५ दिवसांच्या मुलीची विक्री करताना आई सापडली

सांगली। प्रतिनिधी,

सांगली जिल्ह्यातील मिरज येथे आईने स्वतः पोटच्या दोन लेकरांची विक्री केल्याची धक्कादायक घटना घडली आहे. प्रत्येकी २० हजार रुपये प्रमाणे दोन लहान मुलांची विक्री दीड वर्षांपूर्वी करण्यात आली होती. तिसऱ्या पाच दिवसांच्या मुलीची विक्री करत असताना महिला बाल कल्याण समाज, सांगली जिल्हा यांच्या पथकाने करवाई करत

२० हजारांना विक्री

याप्रकरणी जिल्हा बाल संरक्षण अधिकारी रोहिणी महादेव वाघमारे यांनी तक्रार दिली आहे. याबाबत मनीषा जाधव (रा. सुभाषनगर), उमाजी रमेश लोडे, सुरेश लोडे, दशरथ लोडे, सचिन गोसावी (रा. माधवनगर) यांच्यावर गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. संशयित आरोपी मनीषा जाधव हिने दीड वर्षांपूर्वी आपल्या पहिल्या बालकाला २० हजार रुपयाला कोल्हापूरला, मिरज याठिकाणी विकले होते. त्यानंतर माधवनगर येथे आणखी एका बालकाला विकले.

मिरज शहर पोलिसांत गुन्हा दाखल केला आहे.

मनिषा जाधव हिला मागील

आठवड्यात मुलगी झाल्यानंतर तिची सुद्धा विकण्याचा प्रयत्न करत असताना सदरचा प्रकार

आहेत. त्यांना सध्या मिरजेतील पाठक अनाथ आश्रम याठिकाणी ठेवण्यात आले आहे. सदरची करवाई जिल्हा महिला बाल विकास अधिकारी वर्षा पाटील यांच्या मार्गदर्शनाखाली जिल्हा बाल संरक्षण अधिकारी रोहिणी वाघमारे, आयेशा दानवडे, शानु दानवडे, आरती निडसोसे, यांच्या पथकाने केली. अधिक तपास पीएसआय विनायक मसाळे करत आहेत.

हे दैनिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटिंग प्रेस, कार्यालय - गाला नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजूला, गेट नं. २, गोरेगाव (पूर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), येथे छापून रुम नं. १०३, कुणाल कुटीर बी बिल्डींग, नवघर रोड, हनुमान मंदिराजवळ, भाईंदर (पूर्व), जि. ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिद्ध केले. संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहिल, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षच्या आधील राहतील. (या वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध होणाऱ्या बातम्या / लेख / जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधित वार्ताहर, लेखक, आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहिल.) भ्रमणध्वनी - ७४००००१४७४. Email : marathiekikaran2021@gmail.com

Printed, Published and Owned by Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik. Printed at SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE - Gala No. 4, Near N.K. Industrial Estate, Near Pravasi Industrial Estate, Gate No.2, Goregaon (E), Mumbai 400 063, Maharashtra, Published at Room No. 103, Kunal Kutir, B Building, Navghar Road, Near Hanuman Mandir, Bhayander (East) Dist - Thane, PinCode 401 105, Maharashtra. Editor : Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik, Mo. 7400001474, Email Id : marathiekikaran2021@gmail.com